

Țărmul pașilor pierduți

Daniel Vișan-Dimitriu

Pe țărmul pașilor pierduți,
Treceam întâia oară
Îmbrățișați, neabătuți
De vremea de afară.

Era atât de cald, iar noi
Ne luminasem chipul,
Căci lumea-ntreagă dinapoi,
Era, pe țărm, nisipul.

Ne îndreptam spre un apus
Cu simpla adiere
A vorbelor ce ni le-am spus
În clipe de plăcere.

Și ne-am jurat pe țărmu-acel
Iubirea să ne fie
Ca diamantul din inel
Și înc-o veșnicie.